

dring af Beløbet (D) — og Grænsen for Statens Tilskud var sat ved 8 Kr. pr. Indbygger for begge Regnskabsaarene. 3) Hele Udformningen af Reglerne om Udskrivningen m. v. af Til-lægsskatterne (se ovfr. under F.) skyldes Landstingets Udvalgs Flertal. Dette var Hovedpunkterne, paa hvilke Landstings-Flertallets Forslag afveg fra Folketings-Mindretallets.

Efterat ved 2den Behandling Udvalgets Flertals Ordfører samt to andre Medlemmer havde haft Ordet, udtalte Indenrigsministeren bl. a.: „Den ærede Ordfører for Flertallet har opfattet min Stilling rigtigt, nemlig saaledes, at jeg, hvis Lovforslaget, naar det forlader dette høje Ting, har faaet den Form, som Ændringsforslaget antyder, i det andet Ting vil anbefale det til Vedtagelse. Jeg maa efter de Forhandlinger, der er førte, skønne, at jeg ikke kan formaa dette høje Ting til at fremme Lovforslaget i nogen væsentlig forandret Skikkelse. Jeg har under Forhandlingerne bestræbt mig for at opretholde visse Bestemmelser indenfor Lovforslaget og gjort mange Forsøg paa ved en ændret Affattelse af Regler, som jeg sætter Pris paa, at finde Vej til Udvalgets Tilslutning. Under andre Omstændigheder end de foreliggende vilde jeg have anmodet det andet høje Ting om at stille sig saaledes, at en direkte Forhandling mellem de to Ting kunde være optaget. Men Nødvendigheden af at føre denne Lov igennem inden Jul har straks fra første Færd gjort mig klart, at denne Vej: en direkte Forhandling mellem de to Ting, ikke stod aaben, og at det altsaa var nødvendigt at søge at give Lovforslaget en saadan Form, at jeg kunde anbefale det andet høje Ting at vedtage det. Hvis en direkte Forhandling mellem de to Ting efter Omstændighederne havde været mulig, var der tre Spørgsmaal, jeg vilde have foreslaaet det andet høje Ting at fastholde og træde i direkte Forhandling med dette Ting om: først en større Myndighed for Kommunerne til at vælge Formen for de Foranstaltninger, som de maatte skønne hensigtsmæssige til Dyrtidens Modvirkning. Og jeg vilde særlig have rettet Bestræbelserne imod at faa Tilslutning til, at Kommunerne under de samme Forhold som ellers bestemt med Hensyn til Statstilskuddet skulde medvirke til en Regulering af Priserne paa Rugbrød, den almindelige Befolknings vigtigste Næringsmiddel. Endvidere vilde jeg have rettet en direkte Appel til Kommunalbestyrelserne om ved hensigtsmæssige Foranstaltninger at drage Omsorg for, at Børn ikke underernæres. Endelig det tredje Forhold Spørgsmaalet om at faa en større Frihed for Kommunerne, navnlig Land- og Købstadkommunerne, med Hensyn til Valget af de Skatteformer, de vilde bruge. . . .“

Ved den foretagne Afstemning vedtoges den af Flertallet foreslaaede Affattelse af Lovforslaget med 43 St. mod 10.